

KURJER WILEŃSKI

NIEZALEŻNY ORGAN DEMOKRATYCZNY.

CENA PRENUMERATY: miesięcznie z odnośnikiem do domu lub przesyłką pocztową 4 zł. Zagranicą 7 zł. CENA OGŁOSZEŃ: za wiersz milimetryowy tekście—30 gr., za tekstem—10 gr., ogłoszenia mieszkaniowe—10 gr. (za wiersz petitowy) w r. aika rek. nadestane—35 gr. (za wiersz redakcyjny), dla poszukujących pracy—50% zniżki, ogł. zagraniczne—50% drożej, ogł. cyfrowe i tabelowe o 20% drożej, ogł. z zastrzeżeniem miejsca 10% drożej. Układ ogłoszeń 6-cio łamowy na IV stronie 10-cio łamowy. Terminy druku ogłoszeń mogą być przez administrację dowolnie zmieniane.

Dzielny naród.

Gdy w nacjonalistycznej prasie niemieckiej spotykam przechwałki na nutę „Deutschland, Deutschland über Alles” — budzi to niesmak i refleksje krytyczne. Kiedy jednak przeglądam statystykę przejawów pracowitości, rządności, oświaty poszczególnych narodów europejskich — zarożumiałe niemiecka wydaje mi się w dużym stopniu usprawiedliwioną. Faktem jest, iż przed wojną Niemcy mieli najmniejszy odsetek analfabetów. Faktem jest, że ich sieć kolejowa mierzyła najwięcej kilometrów, ich poczta wyprawiała najwięcej posyłek, że posiadali najwięcej uniwersytetów, najwięcej wydawali książek, że nikt nie produkował tyle żelaza, kartofli, piwa, cukru etc., że ich eksport produktów przemysłowych zaczynał już prześcigać wywóz angielski... Słowem, Niemcy dawały niezliczone dowody żywotności, rozum i rozmachu ku przodowaniu innym państwom europejskim.

Jednym z czynników, którym sukcesy swe Niemcy zawdzięczały, był w pierwszym rzędzie zmysł organizacyjny, dar stowarzyszenia się dla masowej współpracy. Jeżeli pod Sedanem zwycięstwo odniósł niemiecki nauczyciel ludowy, to dalsze dystansowanie Francji w pracy pokojowej było dziełem niemieckiego „Vereinu”. Dzięki niemu też klęska 1918 była tylko przegraną państwa, ale nie narodu, który pozostał dalej zdrowy, czynny i ambitny.

Przed niedawnym czasem ogłoszono statystykę ruchu sportowego wśród robotników, członków związku międzynarodowego „Union Internationale Socialiste pour l'Education Physique et le Sport Ouvrier”. Organizacja ta gromadzi w swych szeregach 1.700.000 ludzi.

W tem Anglików jest 5000, Belgów 7000, Szwajcarów 8000, Polaków 10.000 (+2.500 Niemców zamieszkałych w Polsce), Francuzów 13.000, Finlandczyków 18.000, Czechów i Niemców czeskich 160.000, Austriaków 180.000, Niemców... 1.200.000.

Tak! Miljon dwieście tysięcy! Gdy do tego dodamy 180.000 Austriaków, 8.000 Szwajcarów, Niemców (czeskich), polskich etc. — śmiało twierdzić można, że w owej unii międzynarodowej jest Niemców 82%, a wszystkich innych narodowości zaledwie 18%.

Zaznaczmy odrazu, że organizacja ta, jako socjalistyczna, obca jest wszelkim tendencjom faszystowsko-monarchistycznym. Podejrzewanie zatem jej niemieckich członków o jakies zamiary odwetowo-junkierskie nie miałyby sensu. Ale pomińmy to.

Sam fakt, że klasa społeczna, do której niewątpliwie jutro Europy należy, wskazuje na gruncie niemieckim tak zdumiewający pęd do zdobycia siły; że na tym punkcie osiąga tak olbrzymią przewagę nad proletariatem innych narodów, któremu wszak nikt nie broni zapisać się również do owej międzynarodowej unii, sam już ten fakt, powiadam, wiele, bardzo wiele daje nam do myślenia. Przedewszystkiem zaś zmusza on nas do zrewidowania popularnych w stosunku do Niemców uprzedzeń. Ich poczucie własnej wartości i siły nie może być dalej uważane za bufonadę junkierską.

Arogancja arogancją, buta butą — ale niezależnie od wszystkich brzydost prusactwa — Niemcy to wielki naród — i to w swoich warstwach najgłębszych.

Wiem, że to, co mówię, nie jest dziś popularne; że w opinii sfer, myślących aktualnie komunałami, może być Niemiec Polakowi bratem. — Nie ulega wątpliwości, że najsukuteczniej przyczyniła się do tego hakata; nacjonalistom polskim pozostała rola znacznie skromniejsza. Po obu jednak stronach działał i działa ten sam „hura-patriotyzm”, zapomocą którego najgłębsze elementy społeczne wodzą za nos elementy najgłębsze. Ten to właśnie „hura-patriotyzm”, rodmuchujący tak wśród Niemców, jak i Polaków antagonizmy plebienne i sąsiedzkie, doprowadził stan umysłów do tego, że obecnie mało kto pamięta, iż stosunki polsko-niemieckie nie zawsze były wrogie, że, przeciwnie, istniały w nich momenty, wyraźnie świadczące o wzajemnej sympatii.

Grunwald? Ależ mieliśmy i Wiedeń, a mimo to w czasie niewoli Turcy okazali nam najwięcej współczucia. Drang nach Osten? A my to niby takiegoż samego „drangu” na wschód nie uprawiamy? Zjawisko żywotowe. Naturalna ekspansja kultury intensywniejszej na tereny kultury mniej intensywniej.

Że nieprzyjaźń polsko-niemiecka nie jest wcale zjawiskiem odwiecznym i nieuniknionym; że nie płynie ona z jakichś wrodzonych odrębności rasowych — mamy na to dowody bez liku. Już samo dobrowolne zniemczenie się Piastów śląskich nie mogło być następstwem antypatii plemiennej. Również i masowa polonizacja kolonistów i mieszczan, sprowadzanych z Niemiec przez królów polskich, bytaby niemożliwa, gdyby kultura polska nie miała dla Niemców żadnego uroku.

A tymczasem właśnie z pośród owych imigrantów rekrutowali się od dawien dawna doskonali polscy patrioci i ludzie, tak w polskości wprost rozkochani, jak Wincenty Pol, Oskar Kolberg, Linde, Glogier, Liebelt i wielu, wielu innych. Bajką więc być muszą rzekomo nie dające się przezwyciężyć różnice rasowe.

Jakkolwiek zawiodła się Polska na Sasach, ale kolejne osadzenie ich na tronie świadczy, że w onych czasach germanofobia u nas nie istniała. Tłumne demonstracje w Berlinie na rzecz powstańców polskich, gorące odezwy Bebla w obronie niepodległości Polski, chwalenie się Nietschego polskimi antenatami i t.d. i t.d. — świadczą, że i w Niemczech istniały uczucia polonofilskie.

U nas germanofobia rozżarzyła, jak już wspomniałem, hakata. Mimo to, aż do ostatniego dziesięciolecia XIX wieku owa germanofobia ujawniała się dość łagodnie. Przedewszystkiem, starano się odróż-

nić Prusaków od innych Niemców, wśród których bawarczyli cieszyli się długo wyraźną sympatią. Poza to ówczesny patriotyzm, dumny, honorowy, nie ułatwiał sobie walki wyrażaniem pięścią poprzez kordony. Walczył z Moskalem w Warszawie, z Niemcem w Poznaniu. Dopiero gdy Endecja zaczęła patriotyzm polski paskudzić, nastąpiła moda ujadania na Wilhelma i Bismarka w Warszawie, a na cara w Galicji. Tu i tam policja na to pozwalała, więc mogły sobie „wszechpolaki” używać i tanim kosztem robić bohaterów. Właśnie ta nieodpowiedzialność, to psioeczenie na dalszego wroga pod przychylną sankcją bliźszego, (który słusznie widział w tem odwracanie uwagi od jego własnych nikczemności) spowodowało w b. królestwie germanofobię na poziom najwulgarniejszy.

Zupełnie przytem zapomniano, co w latach górnych i chmurnych Nar. Demokracji pisał jeden z jej założycieli, człowiek z acny i męzny — I. K. Potocki. Radził on mianowicie, w niczem nie wzorować się na Moskalach; natomiast jak najwięcej uczyć się od Niemców.

Powróćmy na chwilę do wspomnianej statystyki ruchu sportowego

Nowa faza polityki zagranicznej Sowieców.

WIEDEŃ, 16.VIII. (Pat.) Moskiewski korespondent Neue Freie Presse donosi, że polityka zagraniczna Rosji sowieckiej weszła w nową fazę.

W Moskwie panuje przekonanie, że przygotowuje się zbliżenie pomiędzy Anglią a Japonią, którego celem jest wspólne postępowanie w Chinach.

W Moskwie sądzą, że Ameryka nie pogodzi się spokojnie z tym faktem.

W związku z tem, celem zaszachowania Anglii dąży konsekwentnie do nawiązania stosunków handlowych z Ameryką przez przyznanie firmom amerykańskim kontyngentów naftowych i tem tłumaczy się układ naftowy zawarty ze Standard Oil Comp. of New York. Sowiety gotowe są przyznać stacje węglowe i naftowe na Sachalinie i we Władywostoku.

Kalinin wróży zbliżającą się wojnę.

RYGA, 16.VIII. (ATE). Z Moskwy donoszą, że prezes wojskowego WCiK'a Kalinin wygłosił na zjeździe robotniczym Transportu Wodnego przemówienie o przyszłej wojnie.

Oświadczył on, że nadejście wojny jest bliskie, chociaż trudno jest w tej chwili ustalić w przybliżeniu termin wybuchu.

Jest rzeczą ważną, aby prasa sowiecka i partja komunistyczna uderzyły na alarm wśród ludu robotniczego całego świata, przedstawiając, że świat kapitalistyczny podejmuje ofensywę przeciw Sowiecom.

Przyszła wojna przyniesie, zdaniem Kalinina, nie tylko działania wojenne armij ale także zamieszki wewnętrzne w krajach wojujących.

W każdym kraju będą znajdować się grupy, pragnące zwycięstwa strony przeciwnej. Takimi grupami w Rosji Sowieckiej będą zamożni włościanie i netmani.

Międzynarodowy kongres naukowych organizacji w Rzymie.

WARSZAWA, 16.VIII. (Pat.) Dnia 5 września o godz. 10 rano w Rzymie w dolnej sali Kapitolu zostanie otwarty przez prezesa ministrów włoskich Benito Mussoliniego trzeci międzynarodowy kongres naukowych organizacji. Ze strony Polski na tym kongresie wygłoszonych będzie 11 referatów i zapisano się do udziału w kongresie 43 osoby.

Awantury w Panamie.

PANAMA, 16.VIII. (Pat.) Na tutejsze więzienie [napadł dziesiąty tłum, który chciał zliczować człowieka, nie znajdującego się wcale w tem więzieniu. Tłum posługiwał się kijami i kamieniami.

Na pomoc miejscowej policji sprowadzono policję z sąsiedniego miasta. W walce z policją 8 osób zostało zabitych, a znaczna liczba rannych.

Odkrywcą „injum” popełnił samobójstwo.

NOWY-YORK, 16.VIII. (Pat.) Prof. Boltwoot odkrywca radioaktywnego pierwiastka „injum” zastrzelił się z powodu nieuleczalnej choroby.

Niedoszły przewrót w Portugalji

Zesłanie przywódców ostatnich rozruchów w Portugalji.

LIZBONA, 16.VIII. (Pat.) Opuścił Lizbonę statek transportowy Pedro Gomez z przywódcami ostatnich rozruchów majorem Camarą i porucznikiem Fidelio Figuerodą na pokładzie. Obaj oni zostali przewiezieni na wyspę św. Tomasza.

nie Prusaków od innych Niemców, wśród których bawarczyli cieszyli się długo wyraźną sympatią. Poza to ówczesny patriotyzm, dumny, honorowy, nie ułatwiał sobie walki wyrażaniem pięścią poprzez kordony. Walczył z Moskalem w Warszawie, z Niemcem w Poznaniu. Dopiero gdy Endecja zaczęła patriotyzm polski paskudzić, nastąpiła moda ujadania na Wilhelma i Bismarka w Warszawie, a na cara w Galicji. Tu i tam policja na to pozwalała, więc mogły sobie „wszechpolaki” używać i tanim kosztem robić bohaterów. Właśnie ta nieodpowiedzialność, to psioeczenie na dalszego wroga pod przychylną sankcją bliźszego, (który słusznie widział w tem odwracanie uwagi od jego własnych nikczemności) spowodowało w b. królestwie germanofobię na poziom najwulgarniejszy.

Zupełnie przytem zapomniano, co w latach górnych i chmurnych Nar. Demokracji pisał jeden z jej założycieli, człowiek z acny i męzny — I. K. Potocki. Radził on mianowicie, w niczem nie wzorować się na Moskalach; natomiast jak najwięcej uczyć się od Niemców.

Powróćmy na chwilę do wspomnianej statystyki ruchu sportowego

Z Litwy Kowieńskiej.

Zmiany w przedstawicielstwie litewskim na Łotwie

KOWNO, (tel. własny). „Jau-nakas Zinas” donosi z Rygi, iż w przedstawicielstwie litewskim w Łotwie nastąpią doniosłe zmiany. Na nowego posła litewskiego w Łotwie przewidziany jest p. Bizauskas, b. poseł litewski w Waszyngtonie. Dotychczasowy poseł litewski w Rydze p. Auksztolis ustąpił ze swego stanowiska, jednakże nowej nominacji jeszcze nie otrzymał. Pierwszym sekretarzem poselstwa będzie zamianowany dr. Grauzynis, który niedawno ukończył studia prawne w Paryżu. Poseł w Rydze będzie jednocześnie reprezentował Litwę w Estonji, Finlandji i państwach skandynawskich. W końcu sierpnia lub w początkach września p. Bizauskas zamierza udać się do Rygi. „Lietuva” nadmieniam w sprawie tej notatki, iż wiadomości tych nie udało się sprawdzić w Litewskim Ministerstwie Spraw Zagranicznych.

Pożyczka Niemiec dla Kłajpedy.

KOWNO, (Tel. wł.). W wyniku dość długich rokowań magistrat kłajpedzki otrzymał od konsorcjum banków niemieckich pożyczkę na sumę 4 milionów marek niemieckich płatnych w ciągu 25 lat po 7 proc. Kurs wydania 87.

Przymywanie dzieci do szkół za świadectwem o narodowości.

KOWNO, (Tel. wł.). Ministerstwo Oświaty rozesłało inspektorom szkół początkowych okólnik, w którym ustala porządek przyjmowania dzieci do szkół mniejszości narodowych.

Zgodnie z tym okólnikiem rodzice, albo opiekunowie, oddając

swę dzieci na naukę do szkół początkowych, utrzymywanych przez mniejszości narodowe, winni przedstawić kierownikowi szkoły wydane przez zarząd gminy lub miejskiej świadectwo o narodowości, zgodne z posiadanym przez daną osobę dowodem osobistym.

Rozstrzelanie obywatela polskiego.

KOWNO, 16.VIII. (Ate). Wczoraj dokonano egzekucji na obywatelu polskim Hreczko, zasądzonym na śmierć przez litewski sąd woj-

skowy za rzekome szpiegostwo. Dwaj pozostali oskarżeni w tej sprawie zostali uwolnieni przez prezydenta republiki.

Z Państw Bałtyckich.

Wyjazd Zeelensa do Kowna.

RYGA, 16. VIII (Ate). We środę rano wyjeżdża do Kowna minister Spraw Zagranicznych Zeelens. Ministromi towarzyszyć będzie poseł łotewski w Kownie Balo-

dzis, kierownika oddziału bałtyckiego w lot. M. S. Z. Munta oraz prawdopodobnie poseł łotewski w Rydze Auksztolis. Minister zabawi w Kownie do dnia 19 b.m.

Konferencja posłów estońskich w państwach bałtyckich.

RYGA, 16. VIII. (Ate). Dziś rozpoczęła się konferencja posłów estońskich w państwach bałtyckich. Przybyli już posłowie Estonji w Kownie, Rydze, Helsingforsie i Warszawie. Konferencja trwać będzie 2 dni. Przewodniczącą ministrem Spraw Zagranicznych Estonji Akel. Poza posłami w konferencji biorą udział wyżsi urzędnicy ministerstwa Spraw Zagranicznych.

„Rigasche Rundschau” zwraca uwagę, że konferencja wyznaczona została na dwa dni przed wyjazdem ministra łotewskiego Zeelensa do Kowna.

W dniach najbliższych odbędzie się posiedzenie specjalnej komisji parlamentarnej spraw zagranicznych na której minister Akel wygłosi na referat o sytuacji politycznej.

Z Rosji Sowieckiej.

Pogróżki pod adresem opozycji.

MOSKWA, 16.VIII. (kor. własna). Prasa sow. z zadziwiającą jednoznacznością omawia rezolucję połączonych plenum CKW i KKKP. w sprawie opozycji. „Partja komunistyczna wykazała swoją dobrą wolę i wyciągnęła rękę pokoju odszczepiecom” — głosi „Prawda” — dalsze ustosunkowanie się partji do opozycji będzie całkowicie uzależnione od zachowania się tej ostatniej. My (partja komun.) z największą uwagą będziemy obserwować zachowanie się opozycji. Istnieją dwie możliwości: albo deklaracja opo-

zycji z d.8.VIII będzie punktem przetomowym, który zapoczątkuje dalszą wspólną zgodną pracę, albo też opozycja korzystając z pozostawionych przez siebie turtek będzie prowadzić na dal swoją pracę destrukcyjną. Pragniemy pierwszego. Lecz w wypadku, kiedy tę ostatnią deklarację opozycji spotka los poprzedniej z r.1926, to wtedy... wtedy tem gorzej dla opozycji. Miljonowa partja bolszewicka jest dostatecznie potężna, by zabezpieczyć swoją jedność przeciwko zakusom kogo by to nie było”.

O zamachu w poselstwie ZSSR. w Paryżu.

MOSKWA, 16.VIII. (kor. wł.). Prasa sow. udziela wiele miejsca opisowi zamachu na woźnego poselstwa ZSSR. w Paryżu.

Ze względu na punkt koncentracji emigracji rosyjskiej, którym jest Paryż, sprawa ta według

czasopism sow. nabiera specjalnego znaczenia. „Należy przypuszczać — pisze „Prawda”, — że zamach ten został zgóry uplanowany i tylko dzięki przypadkowi oeszło się bez większych ofiar”.

Przykład godny naśladowania.

CHARKOW, 16.VIII. (kor. wł.). Według danych z odbywającego się obecnie w Charkowie zjazdu rektorów wyższych szkół Ukrainy w roku bież. zostało wojskowo prze-

szkolnych 14.000 słuchaczy wyższych zakładów naukowych. W liczbie tej znajduje się 9000 mężczyzn i 5.000 kobiet.

Codziennie wyroki śmierci.

MOSKWA, 16. VIII. (kor. wł.). Sąd najwyższy ZSSR. zatwierdził wyrok Kurganskiego Sądu Okręgowego skazujący obywatela sow. Rybkina

